

Братик і сестричка

КУПИТИ

Про книгу

Збірка чарівних повчальних казок Якоба і Вільгельма Ґрімм! Дванадцять захоплюючих історій, перекладених українською мовою Романом Матієвим та ілюстрованих Сергієм Гавришем, у яких добро завжди перемагає зло, а правда й любов обов'язково гідно поціновані.

Брати і сестри

Брати і сестричка

Казки

Брати Грімм

БРАТИК І СЕСТРИЧКА

Казки

УДК 82-343
ББК 84-4
Г 82

Перекладено за виданням:

Kinder-und Hausmärchen
der Brüder Grimm
Winkler Verlag 1949

*Охороняється законом про авторське право.
Жодна частина цього видання не може бути відтворена
в будь-якому вигляді без дозволу автора чи видавництва.*

ISBN 978-966-10-8380-5

© Навчальна книга – Богдан,

ЖАБ'ЯЧИЙ КОРОЛЬ АБО ЗАЛІЗНИЙ ГАЙНРІХ

За незапам'ятних часів, коли закляття ще мали силу, жив на світі король. Усі його доньки були вродливиці, та наймолодша була настільки гарна, що навіть сонце, яке багато набачилося за своє життя, щоразу дивувалося, сяючи на її личку. Поблизу королівського замку темнів безмежний ліс. У тому лісі, під старою липою, була криничка-копанка. В спекотні дні королівна простувала туди і всідалася на цямрину біля студеної водиці. І коли її охоплювала нудьга, вона брала золоту кульку, підкидала вгору та й ловила — це була її найулюбленіша забава.

Якось сталося так, що золота кулька королівни не втрапила до її долоні, а пролетіла мимо, відбилась від землі та й булькнула просто у воду! Королівні тільки й залишилося, що очима її впіймати, бо криниця була така глибока-преглибока, що й дна не було видно. Зайшлася королівна гіркими сльозами. Та й плакала все голосніше, і ніяк не могла заспокоїтися. Аж тут, перейнята своїм горем, почула:

— Що з тобою, королівно? Ти так плачеш, що навіть камінь розжалобити можеш.

Вона озирнулася на голос — і побачила жабу, що висунула з води свою товсту бридку голову.

— А, це ти, стара квако, — сказала вона, — я плачу за своєю золотою кулькою, яка впала в криницю.

— Заспокойся, не плач, — відповіла жаба, — можливо, я тобі і допоможу. Але що ти мені даси, якщо я віднайду твою цяцьку?

— Усе, що захочеш, люба жабо, — відповіла вона, — мої сукні, мої перли і коштовності, та й навіть мою золоту корону.

А жаба їй у відповідь:

— Не треба мені твоїх суконь, твоїх перлів і коштовностей, і твоєї золотої корони! От якби ти мене полюбила, стала мені другом, гралася зі мною... Якби я сиділа біля тебе за твоїм столом, із твоєї золотої тарілочки їла, із твого маленького келишка пила і в твоєму ліжечку спала... Одним словом, якщо ти мені все це пообіцяєш, я стрибну вниз і принесу твою золоту кульку.

— Ну, звичайно, — сказала королівна, — я обіцяю тобі все, що ти схочеш, тільки принеси мені кульку!

А сама подумала: «Розпатякалась пришелепувата жаба! Сидить у воді серед жаб та й квакає, а пнеться з людиною дружити!»

Вислухавши обіцянку, жаба пірнула в криницю, спустилась на самісіньке дно, а за якусь хвилю виринула вже з кулькою в роті, та й кинула її на траву. Як же зраділа королівна, знову побачивши свою чудову цяцьку! Вона швиденько вхопила її та й побігла геть.

— Почекай, почекай, — гукала жаба, — візьми мене з собою, я не можу так швидко бігти, як ти!

Та що з того, що жаба з усієї сили кричала услід королівні своє «ква-ква»? Та навіть і не слухала, лишень спішила чимскоріш додому, забувши за мить бідну жабу, яка змушена була повернутися у свою криницю.

Кінець безкоштовного уривку. Щоби читати далі, придбайте, будь ласка, повну версію книги.

КУПИТИ